

Drepturile copilului

Știi că ai multe drepturi?

Toți copiii sunt importanți, inclusiv eu.

Toți copiii au dreptul la un nume.

Numele meu este ...

Am dreptul la o viață bună.

Am dreptul să fiu împreună cu mama și tata.

Nimeni nu are dreptul să mă lovească sau să-și bată joc de mine.

Am dreptul să fiu ajutat când nu mă simt bine.

Am dreptul să spun ceea ce gândesc.

Am dreptul la joacă.

Am dreptul să învăț multe lucruri la grădiniță și la școală.

Haina ariciului

După M.Vérité, *Poveștile Soarelui*
Traducere din limba franceză

Aceasta s-a întâmplat tare demult. Crescu în pădure primul castan; dar deoarece el semăna cu alți copaci, nimeni nu-l luă în seamă, până într-o zi când veverița și alte animale, care își fac rezerve de hrană pentru iarnă, descoperiseră, căutând alune, o minge mare și țepoasă.

– Vai! făcu **Veverița**, punând lăbuța pe ea.

– Stați puțin! spuse găoacea, deschizându-se în două pentru a le oferi fructul său.

Noutățile zboară repede prin pădure. În curând toată lumea află că acel castan avea fructe delicioase, dar ascunse într-un înveliș cu țepi. Veni în mare grabă și micuțul Arici, care, pe atunci, era chel ca o palmă.

Pe o altă cărărușă, alerga repede cumătra **Vulpe**, zicând în sine sa că o adunare a vietăților pădurii putea fi numai bună pentru stomacul ei... și vulpea începu să râdă la acest gând.

– Ajutor! strigă Aricică auzind râsul amenințător.

O cochilie țepoasă și deșartă căzu pe arici și, cât ai clipi din ochi, l-a îmbrăcat cu haină și căciuliță.

– Am să te mănânc! strigă Vulpea și căscă gura ca să-l înghită. Apucând în gură țepii, ea urlă: „Ai! Văleu! Mamă-ă-ă! Săriți! Ajutor! Ucigașul!”

– Fugi, îi răspunse Ariciul, prăpădindu-se de răs în găoacea sa. Iar pe tine, orice ai fi, nu te voi mai părăsi, căci pentru mine ești mai fină decât catifeaua, iar pentru alții foarte ghimpoasă!

– Cum dorești, spuse cochilia, care prefera să trăiască pe spinarea altuia decât să putrezească uitată.

Iată de atunci ariciul este acoperit cu ace.

Toată iarna, stând în pat,
Martinică-a învățat
O frumoasă poezie.
Când vin urșii-n ospelie,
O recită toți în cor:
– Mor - mor - mor!

Ploaia

Efim Tarlapan

Stropii vin în goană plină,
Vin întruna – pic-pic-pic –
Ca să scoată din țărână
Fiecare câte-un spic.

Vine ploaia

George Coșbuc

Vine ploaia, bine-mi pare.
În grădină am o floare,
Ploaia o va crește mare,
Vine ploaia, bine-mi pare.

Ghici...

Astăzi după ce-a plouat
Peste sat, sus, s-a urcat
Un arc mare și vărgat
Parcă-i un brâu colorat.
Ce să fie, nu știu zău,
Nu este parcă nici zmeu,
Nu e nici coadă de leu:
Este doar un ...

(Curcubeu)

Curcubeul

Efim Tarlapan

– Curcubeu, măi curcubeu,
Cine e tăticul tău?

– Soarele.

– Ai și mamă, nu-i așa?
Cine e mămica ta?

– Ploaia.

Din câte triunghiuri e desenat bradul?

Din câte cercuri e făcut omul de zăpadă?

Din ce figuri e construită casa? Ce figuri observi la clown?

*Desenează din aceste figuri
o casă, o mașină, un tren, un copac...*

Codul bunelor maniere

*Iată 10 reguli pe care
trebuie să le respecti
dacă vrei să fii copil educat:*

Regulile noastre
1. Să fim totu prieteni.
2. Să păstrăm liniștea
și ordinea.
3. Să fim tacticoși.
4. Să fim curajoși
și harnici.
5. Orice lucru început
să-l ducem la bun
sfârșit.

1. Să fii cuminte.
2. Să-i asculți pe părinți și pe bunici.
3. Să iubești animalele, păsările, florile și să le ocrotești.
4. Să te speli și să ai hăinuțele curate.
5. Să-ți ștergi nasul cu batista, iar gurița cu șervețelul.
6. Să spui cât mai des cuvintele magice „Bună ziua”, „Mulțumesc”, „Te rog”.
7. Să nu fii capricios și nici plângăreț.
8. Să nu te bați cu frățiorul, cu surioara, nici cu prietenii de joacă.
9. Să nu fii zgârcit. Să-i ajuți pe cei aflați la nevoie și să împarți cu ei tot ce ai mai bun.
10. Să nu fii leneș. Să-ți placă să faci ceva: să lucrezi, să citești, să desenezi, să înveți poezii, să-i ajuți pe mămica și pe tăticul.